

Zadeva C-734/19

**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča**

Datum vložitve:

4. oktober 2019

Predložitveno sodišče:

Tribunalul București (Romunija)

Datum predložitvene odločbe:

27. september 2019

Tožeča stranka:

ITH Comercial Timișoara SRL

Toženi stranki:

Agencia Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București (nacionalna agencija davčne uprave – regionalni generalni direktorat za javne finance v Bukarešti, Romunija)

Agencia Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice (nacionalna agencija davčne uprave – regionalni generalni direktorat za javne finance v Bukarešti – uprava za javne finance, sektor 1, Romunija)

Predmet postopka v glavni stvari

Tožba v upravnem postopku za razglasitev ničnosti odmerne odločbe za plačilo DDV.

Predmet in pravna podlaga predloga za sprejetje predhodne odločbe

Na podlagi člena 267 PDEU se prosi za razlago določb Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost ter načel pravne varnosti, varstva legitimnih pričakovanj, preprečevanja diskriminacije in davčne nevtralnosti.

Vprašanja za predhodno odločanje

1.1. Ali določbe Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, zlasti člena 167 in 168, načelo pravne varnosti in varstva legitimnih pričakovanj, načelo preprečevanja diskriminacije in načelo davčne nevtralnosti dovoljujejo, da se davčnemu zavezancu odvzame pravica do odbitka DDV v zvezi z nekaterimi stroški za naložbe tega davčnega zavezanca, namenjenimi izvedbi obdavčljive transakcije, če se načrtovana naložba pozneje opusti, ali nasprotujejo temu?

1.2. Ali te določbe in ta načela dovoljujejo, da se pravica do odbitka v primeru opustitve naložbe izpodbija tudi v drugačnih okoliščinah, kot v katerih je davčni zavezanec storil zlorabo ali utajo, ali temu nasprotujejo?

1.3. Ali te določbe in ta načela dovoljujejo ali nasprotujejo razlagi, da okoliščine, v katerih se lahko pravica do odbitka v primeru opustitve naložbe izpodbija, obsegajo:

1.3.1. poznejšo uresničitev tveganja neizvedbe naložbe, ki ga je davčni zavezanec ob nastanku stroškov naložbe poznal, kot naj bi bilo to, da javni organ ni odobril urbanističnega načrta, ki je bil potreben za izvedbo zadevne naložbe?

1.3.2. spremembo gospodarskih okoliščin v daljšem časovnem obdobju, zaradi katere načrtovana naložba izgubi donosnost, ki jo je imela v času, ko je bila začeta?

1.4. Ali je treba določbe Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost in splošna načela prava Unije razlagati tako, da v primeru opustitve naložbe:

1.4.1. lahko davčni organi predpostavijo, da gre za zlorabo ali utajo, na podlagi katerih se lahko pravica do odbitka izpodbija, ali morajo to dokazati?

1.4.2. se zloraba ali utaja dokazuje s preprosto predpostavko ali so potrebni objektivni dokazi?

1.5. Ali določbe Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost in splošna načela evropskega prava dovoljujejo ali izključujejo možnost, da se v primeru opustitve naložbe upoštevata zloraba ali utaja, na podlagi katerih se lahko pravica do odbitka izpodbija, če davčni zavezanec blaga in storitev, za katere je obračunal odbitek DDV, ne more uporabljati za noben namen in posledično niti za zasebne namene?

1.6. Ali je treba določbe Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost in splošna načela evropskega prava razlagati tako, da v primeru opustitve naložbe okoliščine, ki se pojavijo potem, ko

je davčni zavezanec že imel stroške, kot so na primer (i.) nastop gospodarske krize ali (ii.) uresničitev tveganja, da naložba ne bo izvedena, ki je obstajalo na datum nastanka stroškov za naložbo (na primer to, da javni organ ni odobril urbanističnega načrta, ki je bil potreben za izvedbo zadevne naložbe) ali (iii.) sprememba ocen donosnosti naložbe, pomenijo okoliščine, na katere davčni zavezanec ni mogel vplivati, in se lahko upoštevajo za ugotovitev njegove dobre vere?

1.7. Ali je treba določbe Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, zlasti člena 184 in 185, načelo pravne varnosti in varstva legitimnih pričakovanj, načelo preprečevanja diskriminacije in načelo davčne nevtralnosti razlagati tako, da se v primeru opustitve naložbe lahko izvede popravek DDV?

In sicer, ali se lahko pravica do odbitka DDV v zvezi z nekaterimi stroški za naložbe, ki so nastali davčnemu zavezancu in so bili namenjeni izvedbi obdavčljive transakcije, izpodbija prek mehanizma popravka DDV če se naložba pozneje opusti?

1.8. Ali določbe Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost dovoljujejo ali nasprotujejo nacionalni zakonodaji, ki omejujoče določa, da se pravica do odbitka DDV za opuščene naložbe ohrani izključno v dveh primerih, določenih s kratkim sklicevanjem na dve sodbi Sodišča: (i.) če davčni zavezanec zaradi okoliščin, ki niso odvisne od njegove volje, tega blaga/storitev nikoli ne uporabi za svojo gospodarsko dejavnost, kot je Sodišče Evropske unije ugotovilo v sodbi v zadevi C-37/95, Belgische Staat/Ghent Coal Terminal NV, in (ii.) v drugih primerih, ko se pridobitve blaga/storitev, za katere je bila uveljavljena pravica do odbitka, iz objektivnih razlogov, ki niso odvisni od njegove volje, ne uporabijo za gospodarsko dejavnost davčnega zavezanca kot je izjavilo Sodišče Evropske unije v sodbi v zadevi C-110/94, Intercommunale voor zeewaterontziltling (INZO)/Belgische Staat?

1.9. Ali določbe Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, načelo pravne varnosti in varstva legitimnih pričakovanj dovoljujejo to ali nasprotujejo temu, da davčni organi prekličejo priznanja iz predhodnih poročil o davčnem inšpekcijskem nadzoru ali predhodnih odločb v zvezi z upravnimi pritožbami:

1.9.1. v smislu, da je fizična oseba pridobila blago in storitve z namenom uporabe za izvedbo obdavčljive transakcije?

1.9.2. v smislu, da je bil naložbeni projekt prekinjen ali opuščen zaradi določene okoliščine, ki ni odvisna od volje davčnega zavezanca?

2.1. Ali določbe Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost in zlasti njen člen 28 dovoljujejo, da

se mehanizem funkcije komisionarja uporabi tudi zunaj pogodbe o pooblastilu brez zastopanja, ali nasprotujejo temu?

2.2. Ali je treba določbe Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost in zlasti njen člen 28 razlagati tako, da se funkcija komisionarja lahko uporabi, če davčni zavezanec izvede gradnjo v skladu z zahtevami in potrebami dejavnosti druge pravne osebe, z namenom, da obdrži lastništvo zgradbe in da navedeno zgradbo, ko je končana, samo odda v najem tej drugi pravni osebi?

2.3. Ali je treba te določbe razlagati tako, da mora v zgoraj opisanih okoliščinah gradbinec izdati račune za stroške za naložbo za gradnjo zgradbe v breme pravne osebe, kateri bo dal navedeno zgradbo v najem, ko bo končana, in pobrati ustrezni DDV od te pravne osebe?

2.4. Ali je treba te določbe razlagati tako, da mora v zgoraj opisanih okoliščinah gradbinec izdati račune za stroške za naložbo in pobrati ustrezni DDV, če zaradi drastičnega zmanjšanja gospodarske dejavnosti osebe, kateri bi morala biti navedena zgradba dana v najem, dokončno ustavi gradbena dela, to zmanjšanje pa je posledica skorajšnje insolventnosti te osebe?

2.5. Ali je treba določbe Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost in splošna načela prava Unije razlagati tako, da lahko davčni organi transakcije, ki jih je opravil davčni zavezanec, prekvalificirajo brez upoštevanja določb iz pogodb, ki jih je ta sklenil, tudi če zadevne pogodbe niso fiktivne?

2.6. Ali določbe Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost in zlasti načelo pravne varnosti in varstva legitimnih pričakovanj dovoljujejo, da davčni organi prekličejo priznanja pravice davčnega zavezanca do odbitka DDV iz predhodnih poročil o davčnem inšpekcijskem nadzoru ali predhodnih odločb v zvezi z upravnimi pritožbami, ali nasprotujejo temu?

Navajane določbe prava Evropske unije

Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, zlasti člen 9(1) ter členi 28, 63, 167, 168, 184 in 185.

Navajane določbe nacionalnega prava

A. Legea nr. 571/2003 privind codul fiscal, publicată în *Monitorul Oficial al României*, Partea I, nr. 927 din 22 decembrie 2003, cu modificările ulterioare (zakon št. 571/2003 o davčnem zakoniku, objavljen v uradnem listu Romunije, Del I, št. 927, z dne 23. decembra 2003, s poznejšimi spremembami; v nadaljevanju: davčni zakonik iz leta 2003):

- člen 11 določa, da lahko davčni organi pri določitvi višine davka ne upoštevajo transakcije, ki nima ekonomskega namena, ali pa lahko preklasificirajo obliko transakcije ali dejavnosti, da bo skladna s svojo ekonomsko vsebino;
- člen 128(1) in (2) opredeljuje dobavo blaga in določa, da se v primeru, ko davčni zavezanec v okviru dobave blaga deluje v svojem imenu in za račun tretjih oseb kot posrednik, šteje, da je navedeno blago pridobil in dobavil sam;
- člen 129, od (1) do (3), opredeljuje opravljanje storitev in določa, da se, če davčni zavezanec pri opravljanju storitev deluje v svojem imenu, vendar za račun tretje osebe, šteje, da je te storitve prejel ali opravil sam;
- člen 138 v bistvu določa, da se davčna osnova zmanjša, če pogodba o dobavi blaga ali opravljanju storitev preneha, preden se izvede, čeprav so bili zanj predhodno izdani računi;
- člen 145(2) določa pravico do odbitka DDV za pridobitve, če so namenjene med drugim uporabi v okviru obdavčljivih transakcij;
- člen 148(1) določa, da se prvotni odbitek popravi med drugim ob spremembah dejstev, ki se upoštevajo po določitvi višine odbitka, [spremembah,] ki so nastopile po vložitvi davčne napovedi, vključno s primeri iz člena 138 davčnega zakonika iz leta 2003.

B. Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal 2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, publicată în *Monitorul Oficial al României*, partea I, nr. 112 din 6 februarie 2004, cu modificările ulterioare (določbe o izvajanju davčnega zakonika, odobrene z uredbo vlade št. 44/2004, objavljeno v uradnem listu Romunije, Del I, št. 112 z dne 6. februarja 2004, s poznejšimi spremembami; v nadaljevanju: izvedbene določbe):

- v skladu s točko 6(3) se šteje, da davčni zavezanec, ki v primeru dobave blaga nastopa kot komisionar in od svojega naročnika prodajalca oziroma od dobavitelja, ki izda račune v svojem imenu v breme naročnika kupca oziroma v breme stranke, prejme račune v svojem imenu, deluje v svojem imenu, vendar za račun naročnika. Z davčnega vidika se komisionar obravnava kot kupec in preprodajalec blaga, ne glede na to, ali deluje za račun prodajalca ali kupca. Če komisionar v skladu s pogodbo deluje v imenu in za račun naročnika kot pooblaščenec, vendar prejme in/ali izda račune v svojem imenu, zaradi tega z vidika DDV postane kupec preprodajalec;
- točka 7(2) določa, da se določbe točke 6(3) uporabljajo tudi za ponudnika storitev;
- točka 19(4) v bistvu določa, da se, če se *zaračunajo* stroški, ki jih je imel davčni zavezanec za drugo osebo, in sicer če davčni zavezanec v svojem imenu prejme račun ali drugi dokument za dobavo blaga ali opravljanje storitev, izvedenih v korist druge osebe, ki ji zaračuna protivrednost ustreznih dobav ali

opravljenih storitev, v skladu z določbami točk 6 in 7 uporablja funkcija komisionarja. V primeru te funkcije ima davčni zavezanec pravico do odbitka davka za pridobitve blaga ali storitev, ki bodo zaračunane drugi osebi, in mora pobrati davek na dodano vrednost za obdavčljive transakcije;

– točka 45(6) v bistvu določa:

- v primeru nepremičnin v gradnji, ki pozneje ni dokončana zaradi odločitve, da se naložba opusti, ki so bile izbrisane iz evidenc in vpisane v stroške, se pravica do odbitka ohrani, če zaradi okoliščin, ki niso odvisne od njegove volje, davčni zavezanec tega blaga in storitev nikoli ni uporabljal za opravljanje svoje gospodarske dejavnosti, kot je Sodišče ugotovilo v sodbi z dne 15. januarja 1998, *Belgische Staat/Ghent Coal Terminal NV* (C-37/95, EU:C:1998:1);
- pravica do odbitka se lahko ohrani tudi v drugih položajih, ko pridobitve blaga in storitev, za katere je bila uveljavljena pravica do odbitka, iz objektivnih razlogov, ki niso povezani z njegovo voljo, niso bile uporabljene za gospodarsko dejavnost davčnega zavezanca kot je Sodišče ugotovilo v sodbi z dne 29. februarja 1996, *Intercommunale voor zeewaterontziltling (INZO)* (C-110/94, EU:C:1996:67);
- davčni zavezanec ima v primeru nakupa zemljišča z zgradbami pravico do odbitka DDV v zvezi z nakupom, če predloži dokazilo o namenu, potrjeno z objektivnimi dokazi, da se površina zemljišča, na katerem so bile zgrajene zgradbe, še naprej uporablja za namen njegovih obdavčljivih transakcij, na primer izgradnjo drugih zgradb, namenjenih obdavčljivim transakcijam, kot je Sodišče ugotovilo v sodbi z dne 29. novembra 2012, *Gran Via Moinești* (C-257/11, EU:C:2012:759);
- točka 71⁸ v bistvu določa, da vrednost opredmetenih/neopredmetenih osnovnih sredstev med izvajanjem, ki pozneje ni dokončano ter se izbriše iz evidenc in vpiše v stroške, v primeru, da se pogodbe prekinejo pred iztekom, predstavlja stroške, ki se ne odbijejo, če njihova višina ni bila določena s prodajo ali odsvojitvijo.

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka v glavni stvari

- 1 Dejansko stanje, v zvezi s katerim poteka postopek v glavni stvari, izvira iz neizvedbe dveh nepremičninskih projektov, ki ju je tožeča stranka začela leta 2006 in 2007 v skladu z dogovori, ki jih je v ta namen sklenila z družbo proizvajalko dvigal in tekočih stopnic (v nadaljevanju: proizvajalka dvigal).
- 2 Leta 2006 je tožeča stranka kupila zemljišče, na katerem naj bi zgradila zgradbo za proizvodnjo dvigal in izdelavo delov, nakar naj bi to nepremičnino dala v najem proizvajalki dvigal za 10 let (v nadaljevanju: *Proiectul Dragomirești Vale* (projekt *Dragomirești Vale*)).

- 3 Tožeča stranka je s prodajno pogodbo, sklenjeno decembra 2007, od proizvajalke dvigal kupila nepremičnino, sestavljeno iz zemljišča in zgradbe, v kateri je navedena družba opravljala svojo dejavnost. Namen transakcije je po eni strani bil namera tožeče stranke, da na zadevnem zemljišču zgradi stolp s poslovnimi in trgovinskimi prostori (Proiectul Calea Giulești (projekt Calea Giulești)), po drugi pa zmanjšanje stroškov proizvajalke dvigal s preselitvijo v prostor, ki bi bil zgrajen v okviru projekta Dragomirești Vale.
- 4 V obdobju od leta 2008 do 2010 je tožeča stranka v okviru projekta Dragomirești Vale imela stroške za nekatere pripravljalne dejavnosti, na primer pridobitev gradbenega dovoljenja in sklepanje pogodb o tehničnem svetovanju za pridobitev navedenega dovoljenja, načrtovanje, izgradnja nekaterih pripravljalnih objektov in opravljanje storitev upravljanja gradbišča. Ti stroški so znašali 942.471 RON, temu znesku pa je bil prištet DDV v višini 226.193 DDV, v zvezi s katerim je tožeča stranka uveljavljala pravico do odbitka.
- 5 V okviru projekta Calea Giulești je tožeča stranka imela stroške za pridobitev dovoljenja, potrebnega za rušenje obstoječih zgradb na zemljišču, kjer je proizvajalka dvigal opravljala svojo gospodarsko dejavnost, in za pridobitev gradbenega dovoljenja. Ti stroški so znašali 71.268 RON, temu znesku pa je bil prištet DDV v višini 13.541 DDV, v zvezi s katerim je tožeča stranka uveljavljala pravico do odbitka.
- 6 Leta 2008 je tožeča stranka zaradi gospodarske krize in zavlečenja razgovorov z javnimi organi, ki so sodelovali pri izdaji potrebnih dovoljenj, prekinila projekt Calea Giulești.
- 7 V istih okoliščinah je bila proizvajalka dvigal primorana najeti prostor, za katerega bi plačevala nižjo najemnino od tiste, ki je bila dogovorjena s tožečo stranko za zgradbo za proizvodnjo dvigal, ki naj bi bila zgrajena pozneje. V teh okoliščinah je tožeča stranka prekinila tudi projekt Dragomirești Vale in najela nepremičnino, ki jo je, za najemnino, ki je bila nižja od prvotno dogovorjene, za obdobje sedmih let oddala v podnajem proizvajalki dvigal. Proizvajalka dvigal je z aneksom h kupoprodajni pogodbi potrdila, da je tožeča stranka v celoti in pravočasno izpolnila obveznost preselitve.
- 8 Tožeča stranka je 26. maja 2016 sklenila preklicati naložbe za projekt Calea Giulești in jih vpisati v računovodske izkaze za leto 2015. Tožeča stranka pa je pridobila urbanistično potrdilo za dovoljenje za rušenje obstoječih zgradb na zemljišču, ki je bilo pred tem v lasti proizvajalke dvigal, in urbanistično potrdilo za pripravo dokumentacije za dovoljenja za izvedbo zadevnega projekta.
- 9 Leta 2009 in 2013 so davčni inšpektorji pregledali dejavnost tožeče stranke v obdobju od 27. marca 2006 do 30. junija 2012, med drugim tudi stroške za naložbo za zadevna nepremičninska projekta z vidika spoštovanja zakonodaje o DDV. V zapisnikih o davčnem inšpekcijskem nadzoru je bilo ugotovljeno, da je v obdobju, ki je bilo predmet pregleda, tožeča stranka odbila in pobrala DDV v

skladu z zakonom o DDV. Poleg tega je v enem od zapisnikov o davčnem inšpekcijskem nadzoru izrecno omenjeno, da gospodarski in finančni položaj ni omogočal nadaljevanja zadevnih projektov.

- 10 Leta 2016 so davčni inšpektorji v okviru drugega davčnega inšpekcijskega nadzora preučili obdobje od 1. julija 2012 do 30. junija 2016. V zapisniku o davčnem inšpekcijskem nadzoru je bilo ugotovljeno, da tožeča stranka DDV v višini 13.541 RON za stroške za naložbo v okviru projekta Calea Giulești ni odbila v skladu z zakonom in da bi morala od proizvajalke dvigal pobrati DDV v višini 226.193 RON za stroške na naložbo, ki so nastali v okviru projekta Dragomirești Vale in bi jih morala tožeča stranka zaračunati proizvajalki dvigal.
- 11 Z odločbo o odmeri davka, izdano na podlagi zadnjenavedenega zapisnika o davčnem inšpekcijskem nadzoru, je bilo tožeči stranki naloženo dodatno plačilo DDV v višini 239.734 RON. Tožeča stranka je najprej po upravni poti in nato na sodišču v okviru tega postopka izpodbijala zapisnik o davčnem inšpekcijskem nadzoru in odločbo o odmeri davka ter predlagala povračilo plačanih zneskov in pripadajočih obresti.

Bistvene trditve strank v postopku v glavni stvari

- 12 Tožeča stranka trdi, da naj ne bi imela obveznosti izterjati dodatnega DDV v višini 226.193 RON in da davčna uprava v nasprotju z zakonom ni sprejela odbitka DDV v višini 13.541 RON, določenega v obračunu DDV kot negativnega zneska in možnosti vračila za mesec december leta 2015. Tožeča stranka trdi, da je od zadevnih projektov odstopila zaradi dogodkov, ki so sledili in niso bili odvisni od njene volje ter izključujejo izogibanje davkom ali zlorabo.
- 13 Toženi stranki trdita, da mora predložitveno sodišče za rešitev spora ugotoviti, ali pravica do odbitka DDV obstaja ne glede na razloge, zaradi katerih je bila naložba opuščena, in da je bila zavrnitev vloge za vračilo DDV v višini 226.193 RON skladna z zakonom.
- 14 Toženi stranki glede projekta Calea Giulești trdita, da čeprav sta priznali, da je tožeča stranka storitve v zvezi s tem projektom pridobila za namen izvedbe obdavčljivih transakcij, bi moral biti plačani DDV za navedene storitve popravljen v skladu s členom 148 davčnega zakonika iz leta 2003 in s točko 45 izvedbenih določb, ker je tožeča stranka spremenila zgoraj navedeni namen in je pozneje projekt opustila.
- 15 Toženi stranki menita, da bi lahko tožeča stranka pravico do odbitka uveljavljala le, če bi bila opustitev [projekta] posledica objektivnih razlogov, in sicer okoliščin, neodvisnih od njene volje, ki bi se pokazale po začetku naložbe. Tožeča stranka naj ne bi dokazala takih objektivnih razlogov in naj bi poznala dejstva, zaradi katerih bi projekt lahko ostal nedokončan, in je prostovoljno prevzela ta tveganja.

- 16 Po mnenju toženih strank je ugovor, ki ga je vložila tožeča stranka, na podlagi sodbe INZO nedopusten, ker naj bi se tožeča stranka odločila, da naložbo vključi med stroške, pred izvedbo študije izvedljivosti, ki je pokazala, da je projekt nedonosen.
- 17 Toženi stranki sta v zvezi s projektom Dragomirești Vale – čeprav sta priznali, da je tožeča stranka upravičena do odbitka DDV, plačanega za storitve v zvezi z zgoraj navedenim projektom, in da je te storitve pridobila v svojem imenu – menili, da so bile zadevne pridobitve izvedene za račun proizvajalke dvigal, ker bi morala biti nepremičnina, ki bi se zgradila in dala v najem proizvajalki dvigal, zgrajena v skladu s potrebami dejavnosti proizvajalke dvigal.
- 18 Toženi stranki sta trdili, da čeprav sta prekvalificirali transakcijo med tožečo stranko in proizvajalko dvigal za namen uporabe mehanizma funkcije komisionarja, sta pozneje menili, da bi morala tožeča stranka proizvajalki dvigal zaračunati vse stroške storitev in od nje pobrati ustrezen DDV za stroške storitev.

Kratka predstavitev obrazložitve predloga za sprejetje predhodne odločbe

- 19 Prvič, predložitveno sodišče glede projekta Calea Giulești meni, da je treba pojasniti, ali je mogoče določbe Direktive 2006/112 razlagati tako, da vsakdo, ki blago ali storitev pridobi z namenom, da ga uporabi za namen opravljanja obdavčljive dejavnosti, pridobi ustrezno pravico do odbitka DDV in to pravico ohrani tudi, če se blago ali storitev pozneje zaradi okoliščin, ki so nastopile po pridobitvi blaga ali storitve in ki niso odvisne od volje davčnega zavezanca ter izključujejo izogibanje davkom ali zlorabo z njegove strani, ne uporabi za prvotne namene, kot je Sodišče ugotovilo v zadevi INZO (C-110/94, EU:C:1996:67).
- 20 Drugič, v zvezi s projektom Dragomirești Vale predložitveno sodišče meni, da je treba pojasniti, ali določbe Direktive 2006/112, zlasti določbe člena 28 te direktive, dovoljujejo uporabo mehanizma funkcije komisionarja tudi zunaj pogodbe o pooblastilu brez zastopanja ali ji nasprotujejo.
- 21 Predložitveno sodišče želi torej zlasti preveriti, ali je treba zgoraj navedene določbe razlagati tako, da se funkcija komisionarja uporablja, če davčni zavezanec gradnjo v skladu z zahtevami dejavnosti druge pravne osebe izvede z namenom, da obdrži lastništvo zgradbe in navedeno zgradbo, ko je ta končana, daje samo v najem tej drugi pravni osebi.
- 22 Predložitveno sodišče nato prosi, naj se ugotovi, ali je treba te določbe razlagati tako, da mora v položaju, kot je ta v obravnavani zadevi, gradbinec stroške za naložbo v zvezi z gradnjo zgradbe zaračunati pravni osebi, kateri bo dal navedeno zgradbo, ko bo končana, v najem, in od te pravne osebe pobrati ustrezni DDV, ter ali mora navedeni gradbinec izdati račune za stroške za naložbo in pobrati ustrezni DDV, če zaradi drastičnega zmanjšanja gospodarske dejavnosti zgoraj navedene pravne osebe, do katerega pride zaradi skorajšnje insolventnosti te pravne osebe, dokončno prekine gradbena dela.

- 23 Predložitveno sodišče želi nazadnje preveriti, ali je treba določbe Direktive 2006/112 in splošna načela prava Unije razlagati tako, da lahko davčni organi transakcije, ki jih je opravil davčni zavezanec, prekvalificirajo brez upoštevanja določb pogodb, ki jih je ta sklenil, tudi če zadevne pogodbe niso fiktivne, in ali določbe zgoraj navedene direktive ter zlasti načelo pravne varnosti in varstva legitimnih pričakovanj dovoljujejo, da davčni organi prekličejo predhodna priznanja pravice davčnega zavezanca do odbitka DDV, ali nasprotujejo temu.

DELOVNI DOKUMENT